ANUL IV. — Nr. 980 EDIȚIA A DOUA DUMINICA 20 OCTOMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 19 Octombre 1891.

Armata și presa democratică

De cât-va timp se scrie mult de atitudinea preseĭ democratice față cu armata. Eŭ unul zic că, vorbindu-se de *armată în genere*, se face o confuziune intenționată. Prin această confuziune, elementele cele rele ale oștireĭ voesc a se pune la adăpostul instituțiuneĭ întregĭ și se aruncă preseĭ democratice învinuirea că atacă oștirea.

Ast-fel pusă, cestiunea atinge fibra patriotică și mulțĭ se lasă a fi ademenițĭ, crezênd că, denunțând abuzurile și faptele reprobabile ce se petrec în armată, compromitem onoarea eĭ și o slăbim față cu străinătatea.

Este dar necesar să restabilim lucrurile cum sunt în realitate.

Ce aŭ făcut ziarele democratice? Ce am făcut noĭ în special?

Am denunțat bătăile și abuzurile ce se comit; am criticat unele sentințĭ ale justițieĭ militare. In toate aceste împrejurărĭ, am citat nume și fapte; nicĭ odată n'am generalizat.

In ce am atacat onoarea armateĭ.

Este ea oare o intituțiune sacrosanctă, în afară de legile și de apreciarea țĕreĭ?

Atuncĭ preoțiĭ ar trebui să fie încă maĭ mult la adăpostul orĭ căreĭ criticĭ, căcĭ, conform ideilor în general admise, Biserica este instituțiune ce trebue înconjurată de un respect cu totul special.

Cu toate aceste, vedem adese orĭ atacându-se în presă preoțĭ, episcopĭ, ba chiar Mitropolițĭ, și nimenĭ nu se găsește a învinui pe aceĭ carĭ îĭ acuză că atacă prin aceasta onoarea corpuluĭ bisericesc saŭ religiunea.

Noĭ credem că armata, ca și toate cele-alte instituțiunĭ ale Țăreĭ, este supusă controluluĭ public, și prin urmare, cele ce se petrec în sînul eĭ aparțin discuțiuneĭ publice.

Acțiunea preseĭ nu se poate opri în fața spirituluĭ de corp ce uniĭ voesc a stabili între membriĭ armateĭ față cu o parte a preseĭ.

In zadar uniĭ din ofițerĭ voesc să facă ca armata întreagă să fie solidară de faptele lor.

Sunt uniĭ carĭ împing chiar ridicolul până a se face apărătoriĭ Tronuluĭ și se cred în drept de a ne ataca pentru ideile noastre antidinastice.

Eĭ uită că Regele ca și ceĭ-l'alțĭ cetățenĭ nu poate avea alt apărător de cât legea și că ostașul nu este de cât un cetățean armat tot în puterea legeĭ.

Apărător al Capuluĭ Statuluĭ și al Țĕreĭ nu poate fi ostașul de cât atuncĭ când legea îĭ ordonă de a întrebuința arma sa contra dușmanuluĭ din afară saŭ rĕsvrătitoruluĭ din lăuntru.

Suveranul este în adevĕr comandantul suprem al armateĭ, dar El nu poate să'ĭ poruncească de cât în marginea Constituțiuneĭ. Așa dar, orĭ-ce apărare a tronuluĭ din partea unor membriĭ aĭ armateĭ contra atacurilor preseĭ, ar fi un act ilegal, ar fi a substitui legeĭ forța brutală.

Tot atât de brutală și de vinovată ar fi o *acțiune colectivă* a unor ofițerĭ contra ziarelor carĭ critică fapte saŭ denunță abuzurĭ ce se petrec în armată.

Nicĭ un ziar care se respectă nu va contesta unuĭ ofițer, ca și orĭ-căruĭ cetățean, dreptul de a'l trage la rĕspundere, când onoarea sa este pusă în joc, când se crede calomniat. Atât rĕspunderea ziaristuluĭ cât și dreptul de a cere satisfacțiune a persoaneĭ lezate sunt însă *numaĭ personale*. Nu se poate admite nicĭ o dată o acțiune colectivă din partea unuĭ corp întreg, când e vorba numaĭ de fapte și de persoane carĭ fac parte din acest corp.

Când onoarea uneĭ instituțiunĭ este atacată de către un ziar, nu există altă cale legală pentru a trage ziarul la respundere de cât Curtea cu juratĭ.

Când însă ziaristul atacă onoarea uneĭ persoane, fie ea civilă saŭ militară, atuncĭ acea persoană are dreptul de a alege calea pe care o crede de cuviință pentru a cere satisfacțiune; orĭ-ce ziarist care ține un condeiŭ cu demnitate, este dator să dea această satisfacțiune.

Să presupunem, de pildă, că un ziarist ar susține teza desființăreĭ armateĭ permanente și, pentru a dovedi teza sa, ar scri că armata e inutilă, costisitoare, etc.; o asemenea campanie ar fi ea oare o insultă adusă onoareĭ armateĭ?

De sigur, nu!

Alt-ceva ar fi dacă un ziar ar scri că armata nu 'șĭ-a făcut saŭ nu 'șĭ va face datoria în fața dușmanuluĭ, saŭ orĭ ce altă imputare colectivă.

Atât maĭ puțin este onoarea armateĭ în joc când un ziarist denunță cutare abuz saŭ cutare fapt unuĭ ostaș de orĭ ce grad, saŭ critică orĭ cât de aspru o sentință a tribunalelor militare.

Ințeleg că ofițerul căruĭ se impută tapta saŭ abuzul să apuce orĭ ce cale va voi spre a restabili adevĕrul, saŭ să tragă pe ziarist la respundere. Merg maĭ departe: admit chiar ca ofițerul să 'șĭ apere reputațiunea prin orĭ ce mijloc admis între bărbațĭ de onoare; ceea ce nu pot admite însă, este ca, din cazurĭ izolate, din cestiunĭ carĭ nu pot fi de cât personale, să se facă cestiunĭ de corp și să se invoace solidaritatea între membriĭ armateĭ.

In armată, ca și pretutindenĭ, este grîŭ și neghină, sunt bunĭ și rĕĭ.

Intre uniĭ și alțiĭ nu poate fi solidaritate și dacă este, atât maĭ rĕŭ pentru ceĭ bunĭ.

Noĭ vom urma dar a ne face datoria.

Vom ataca fără preget, precum am făcut până astă-zĭ, nu armata, ci neajunsurile armateĭ.

Nu putem uita că armata nu este nicĭ a Regeluĭ nicĭ a ofițerilor ci a națiuneĭ, că plătim cu toțiĭ atât sarcinile materiale cât și impozitul sângeluĭ din carĭ armata se susține.

Nu voim o oștire crescută în principiile *militarismuluĭ german* contra căruĭ protestă toată suflarea liberală și inteligentă chiar în Germania.

Voim o oștire națională, iar nu regală; voim în fine o oștire românească și crescută în datinile strămoșilor noștri cari n'aŭ așteptat ca vitejia să le vie de la Berlin, nicĭ de la Carol I.

Dunăreanul

TELEGRAME

VIENA, 18 Octombre.— D. conte Goluchowsky, ministrul Austrieĭ la București, a sosit la Viena.

Familia regală a Grecieĭ va sosi mâine de dimineață în cel maĭ strict incognito pentru o scurtă ședere.

Ambasadorul Conte Nigra s'a întors din congediŭ; el ia mâine direcțiunea Ambasadeĭ.

Vice-președintele Camereĭ seniorilor prințul Constantin Czartoriski a murit în timpul serii.

COPENHAGA, 19 Octomvrie.—„Agenția Ritzau" anunță că familia imperială a Rusieĭ și perechia regală a Danemarceĭ aŭ plecat la 1 și jum. cu „Steaua Polară" la Danzig.

PARIS, 18 Octombrie. — *Temps* anunță că guvernul spaniol a numit o comisiune de ofițerĭ însărcinată cu studiul comparativ al înarmăriĭ de infanterie la diferitele puterĭ europene. Comisiunea va sosi în curînd la Paris.

BRUXELLES, 18 Octombrie.— Se desminte din sorginte bună știrea în privința emisiuneĭ unuĭ împrumut belgian de 350 mil., destinat să facă față trebuințelor bugetare și la sporirea efectivuluĭ de pace al armateĭ; nicĭ un consiliŭ de miniștriĭ nu s'a ocupat de această chestiune în timpiĭ din urmă.

VISCOLUL

De alaltă-ierĭ ninsoarea n'a maĭ contenit. Astă noapte a devenit viscol cu vânt violent. La ziuă vântul s'a maĭ potolit puțin. Ninsoarea e generală în toată țara.

Din cauza zăpezeĭ trenul de la Călărașĭ de aseară n'a putut să vie. Toate cele-l'alte trenurĭ de noapte aŭ sosit cu întârzierĭ de maĭ multe ore.

Iarna se anunță a fi foarte grea.

* * *

Cantitatea de apă (și zăpadă) căzută până azĭ dimineață la ora 8 a fost de 44 milimetre, adică maĭ mult de cât a căzut toată vara.

* * *

Temperatura s'a coborât la 4,8 sub 0 la Bucureștĭ.

Diplomația Eforieĭ

Tot-d'auna, și în mod neexplicabil, când cine-va ajunge la putere, tinde a deveni absolut. Exemple sunt destule în istorie, unde se vĕd oamenĭ chiar liberalĭ, călcând peste făgăduelĭ și principiĭ, și devenind asupritorĭ. Acest lucru e mărit însă când interese și frica perderiĭ puteriĭ orbesc pe ceĭ de sus, căutând mijloace de susținere care în loc să'ĭ ajute aduc peirea lor.

Dacă cine-va, imparțial, ar aprecia lupta ce s'a încins de un an între administrația Eforieĭ spitalelor din Bucureștĭ și medicĭ, ar vedea cel maĭ bun esemplu de felul acesta.

Numaĭ atât că aci, ceĭ din capul administrațieĭ nu țin seamă că o atare dominațiune nu e posibilă, din cauza pozițiuneĭ independente ce mediciĭ aŭ atât prin profesiunea lor cât și prin drepturile ce le dă legea. Și cu atât maĭ înverșunată e lupta, cu cât mediciĭ, fiind la adăpostul legilor, pot manifesta dorințele lor drepte, fără ca să se poată lua contra lor mĕsurĭ de represiune după care D. Blaremberg umblă de atâta timp. Lucru, ce se poate vedea în raportul către D. Ministru unde exprimă în scris dorința sa de a pedepsi pe mediciĭ Eforieĭ, elita corpuluĭ medical din țară.

Eforiĭ îmĭ fac impresiunea a 2 leĭ care ar mânca o lume întreagă de doctorĭ dacă n'ar fi legile care'ĭ țin în respect ca gratiile de fer ale uneĭ coliviĭ de menagerie.

Se înțelege că lupta, cum e la noĭ în țară, nu e pentru vre-un principiŭ mare, ci numaĭ cestiunĭ de partid.

Din nenorocire pentru spitale, căcĭ e admis de toată lumea că această luptă e dăunătoare bolnavilor, eforiĭ actualĭ sunt de culoare politică alta de cât acea a medicilor Eforieĭ și ce e maĭ mult chiar afară de Eforie, mediciĭ maĭ toțĭ fiind liberalĭ, partidul dominant e lipsit de adepțĭ din această ramură.

Aceasta e causa că Eforiĭ actualĭ se lupt de atâta timp, uitând de datoriile lor, pentru a căpăta pe de oparte adepțĭ politicĭ și de alta a scăpa de mediciĭ liberalĭ de la Eforie.

Două aŭ fost până acum mijloacele întrebuințate pentru acest scop.

1) Aŭ căutat prin avantage enorme și protecțiunĭ revoltătoare conferite medicilor din partid, a arăta paradisul ce așteaptă pe ceĭ ce vor trece de partea lor.

Aŭ avansat, contra legilor Eforieĭ, mediciĭ care nu aveaŭ nicĭ un drept câștigat la aceasta, și aŭ căutat toate tertipurile pentru a putea căpăta aprobarea definitivă. Din miniștriĭ cari s'aŭ succedat nicĭ unul nu a putut consfinți o asemenea abatere.

Dar locurile de medicĭ de culorĭ, retribuițĭ de Eforie, când eraŭ deja medicĭ comunalĭ, ce însemna de cât mijloace de ademenire?

Dar condițiunea pusă de Eforie în regulamentul acelor posturĭ ca mediciĭ să poată fi schimbațĭ la un an după placul Eforilor? Și câte încă altele.

2) Eforiĭ aŭ întrebuințat chiar mijloace represive.

Dovadă: Memoriul Blaremberg-Ghica, care e plin de acusațiunĭ aduse medicilor, acuzațiunĭ aduse la adresa medicilor, acuzațiunĭ ce, după respunsul medicilor, sunt calomnioase.

Șicanele de tot felul, destituirea unor medicĭ carĭ aŭ îndrăznit a semna un protest, în care se cerea punerea la concurs a posturilor vacante de medicĭ primarĭ.

Aŭ mers chiar a insulta facultatea de medicină, o instituțiune a țăreĭ, tot pentru că mediciĭ Eforieĭ care îndrăznesc a fi de vederĭ politice diferite de a Eforilor, sunt profesorĭ la acea facultate.

Azĭ Eforiĭ administrațieĭ spitalelor nu fac alt-ceva de cât a căuta pe toate căile să triumfe, în această luptă, ca și cum aceasta ar fi fost misiunea încredințată lor, când aŭ fost chemațĭ acolo.

Se maĭ acuză mediciĭ că fac dificultățĭ administrațiuneĭ.

Lăsând la o parte marea garanție ce ne-o daŭ eĭ ca oamenĭ de știință, nu înțeleg cum mediciĭ ar putea împedica mersul regulat al lucrurilor, admițênd că ar căuta a face politică, când rolul lor în spital e limitat numaĭ în a căuta bolnaviĭ. Mĕ îndepărtez de acest punct, căcĭ ar trebui să insist prea mult și nu acesta e subiectul ce mi-am propus a discuta.

Cele 2 modurĭ de acțiune ale Eforilor nedând nicĭ un rezultat satisfăcător scopuluĭ, a făcut tocmaĭ contrarul, înăsprind și maĭ mult relațiunile.

Lupta a ajuns atât de crâncenă în cât uniĭ nu maĭ sunt posibilĭ în fața celor l'alțĭ.

In urma memoriuluĭ Eforilor și a respunsuluĭ medicilor, Eforia nu maĭ poate avea nicĭ o autoritate.

Fiind decĭ lupta pe viață saŭ moarte, D-l Blaremberg, în mod foarte isteț, găsește o întorsătură diplomatică, care dacă n'ar fi dată la lumină de sigur reușita ar fi de partea D-sale.

D sa încearcă a întrebuința cel maĭ puternic mijloc de distrugere, *lupta pentru existență*, care de când e lumea a domnit și va domni, și pentru care nu indivizĭ dar popoare întregĭ se sfăramă.

Toată lumea se întreabă, ce înseamnă în aceste momente critice ideile de reformă? care după cum știm, de obiceiŭ, sunt producte ale momentelor liniștite, ale timpurilor normale, și a cugetărilor calme.

Reforma, pusă în discuțiune, de unificare a medicilor Eforieĭ, și căpătarea titluluĭ prin un singur concurs, e foarte bună, a dat rezultate strĕlucite în Franța, și de sigur va da și la noĭ. Dar nu acum e momentul când trebue introdusă.

Un acelaș lucru poate fi bun sub un raport și rĕŭ sub altul; trebue însă a ține seamă de diversele părțĭ din care el se compune, și pentru a-l aprecia și maĭ bine, trebue a căuta intențiunea cu care se face.

Intențiunea cu care se face un lucru ne dă mĕsura valoareĭ aceluĭ lucru, și când el, fie cât de bun, servește în scop rĕŭ, lucrul este rĕŭ!

Prin reforma ce voește Eforia a introduce în acest moment, nu vĕd de cât tendința de a desparte corpul medical în două tabere, care să se sfâșie între ele și Eforiĭ să câștige. Eforia voește a opune medicilor sĕĭ actualĭ primarĭ pe ceĭ tinerĭ — și iată cum.

Toțĭ mediciĭ tinerĭ sunt de acord azĭ, că acest proiect de regulament, pus în discuțiune, e bun. Azĭ mediciĭ tinerĭ *convinșĭ* sunt dispușĭ a primi reforma și a obține prin muncă titlul de medicĭ aĭ asistențeĭ publice.

Să admitem că 20 din aceștĭ medicĭ aŭ depus concurs și sunt numițĭ; dar locurile fiind ocupate vor trebui să aștepte.

In acest timp de așteptare (care va fi cam lung) Eforiĭ în o bună dimineață, găsesc că 10 din actualiĭ medicĭ primarĭ avênd 20 de anĭ de serviciŭ pot trece la pensie; și, conform ideilor emise de Eforĭ că trebue infusat sânge tînĕr, 'ĭ face pensionarĭ și iată 10 locurĭ libere.

Atuncĭ, și așa va fi, (ceĭ ce azĭ nu admit acest lucru mâine 'l vor primi pentru că judecata omenească se schimbă adese orĭ conform intereselor), mediciĭ tinerĭ *care aștept tot din convingere* vor găsi că e drept ca mediciĭ vechĭ să facă loc celor noĭ, că eĭ șĭ-aŭ trăit traiul și șĭ-aŭ mâncat malaiu, și, știind că aŭ drept câștigat a ocupa acel loc, gata deschis înaintea lor, îl vor ocupa.

Eĭ, *azĭ*, nu admit că mediciĭ actualĭ care aduc Eforieĭ serviciĭ, prin experiența lor de câte 25 de anĭ de practică medicală, *mâine* nu vor maĭ judeca tot așa de liber, fiind sub impresiunea existențeĭ, și vor zice ca D. Blaramberg, că trebue infusat sânge tînĕr și fără experiență. Aceasta e ordinea lucrurilor în lume, lupta pentru existență va izbuti.

Eforia voește a se scăpa de mediciĭ primarĭ, trecêndu-ĭ la pensie. Pentru realizarea acestuĭ scop, fără primejdie pentru dînsa, le opune pe mediciĭ tinerĭ.

Iată pentru ce ziceam maĭ sus: *când mijloacele cele maĭ bune servesc unuĭ scop rĕŭ, ele trebuesc respinse.*

Bob.

Stocul Bănceĭ Germane

BERLIN, 18 Octombrie. — In ședința de azĭ a comisiuneĭ centrale a Bănceĭ Imperiuluĭ s'a constatat că stocul în aur întrece pe acela din 1890 cu 160 milioane și pe acela din 1889 cu 109 milioane; sporirea metaluluĭ întrece pe acela din 1890 cu 189 milioane și pe acela din 1889 cu 132 milioane. Banca are încă o reservă de bilete de 229 milioane (această reservă era la 27 Octombrie de 231 milioane.

AMICII PACEI

Societatea austriacă a amicilor păceĭ s'a constituit, ea a ales ca președinte pe baroneasa de Suttner și a autorizat-o să reprezinte societatea care numĕră deja 600 de membriĭ, la congresul păceĭ la Roma. Baroneasa de Suttner a citit societățeĭ adesiunile societăților de pace din Anglia, Italia, Belgia, Norvegia, Danemarca.

FARMACOPEA ROMÂNĂ

(Urmare și fine)

Am citat până aci un preparat himic și unul de proveniență comercială (naturală), voĭ trece acuma asupra unuĭ alt product comercial, supus de asemenea falșificărilor, din cauza prețuluĭ sĕŭ de multe orĭ foarte ridicat prin cererea de cantitățĭ maĭ marĭ de cât cele ce pot procura fabricilor de parfumerie, în composiția cărora intră.

Acest product asupra căruĭ îmĭ permit iarășĭ a insista puțin este:

Balsamul Peruvian.

Și asupra acestuĭ iarășĭ e pretențioasă și cu drept cuvênt farmacopea română, dar ca în toate părțile, nu cere să nu fie amestecat cu: alcohol, oleurĭ grase și eterice saŭ cu balsam copaiv, dar iarășĭ nu ne indică nicĭ aci modul de cercetare, care să ne asigure că în adevĕr

e pur și nu e în amestic cu cele notate maĭ sus, uitând a ne indica și cât aceia trebuie să conţină balsamul în cestiune, căcĭ și aceasta formează o probă de puritatea luĭ, pentru că, amestecat, cu oleiurĭ grase, nu maĭ poate să conţină aceiaș cantitate de *acid cinamic* și *benzoic* carĭ fac parte integrantă din compoziţia sa.

Alte farmacopeĭ din contra cer ca: 100 părţĭ de balsam peruvian să consume esact 7.50 părţĭ de carbonat de soda (Na^{2} CO^{3}) pentru neutralisarea luĭ.

Afară de aceasta ne indică și modul cum să putem cerceta asupra falșificărilor, pe care farmacopea noastră să mulţumește numaĭ a le pomeni.

Maĭ este încă o substanţă care intră de multe orĭ în falșificarea balsamuluĭ peruvian, fie, că ne avênd un miros propriŭ scapă de multe orĭ cercetărilor noastre, maĭ cu seamă, când ne mărginim a cerceta numaĭ după odoare saŭ coloare, cum cere farmacopea noastră fie că această substanţă se asociază perfect cu balsamul menţionat.

Această substanţă ese *oleu de ricin* și pe care nu 'l vĕd citat în codexul nostru.

Farmacopea noastră ne citează o probă prin care noĭ ne am putea asigura de puritatea balsamuluĭ peruvian și această probă consistă: în a disolva parte de balsam în 5 părţĭ alcohol de 90^{0}; dar se știe că oleu de ricin este cu totul solubil în alcohol de 90^{0}, prin urmare s'ar putea foarte bine să fie în amestec balsamul peruvian cu oleu de ricin, fără ca această cercetare să ni'l indice, ba aș putea zice maĭ mult, să ne asigure chiar, că el este pur și dacă acelaș balsam s'ar afla inpurifiat cu substanţa notată maĭ sus, supunêndu'l probeĭ ce voĭ cita-o maĭ jos, ne va scoate din această ilusie.

Iată acum și proba dupĕ care am perde orĭ-ce încredere, în ceea citată de farmacopea noastră.

Se amestecă părţĭ egale în greutate de balsam peruvian și acid sulfuric concentrat ($SO^{4}H^{2}$) d. e. de fie-care câte 5 *grame*, se încălzește și după rĕcire și spălare cu apă trebue să se solidifice într'o masă solidă, lipsită de părticele grase, care ar indica presenţa oleuluĭ de ricin.

Unele tratate ne indică cu deosebire o probă maĭ generică, care ne poate asigura de puritatea acestuĭ medicament și aceasta consistă în a se lua 2.50 grame, balsam Peruvian, a se bate bine într'o eprovetă cu 6 până la 7 cc. *aether de petroleŭ*; un balsam ne falșificat să depune pe pereţi epruveteĭ în forma uneĭ mase brune și aetheru remâne incolor nedepuind nicĭ-un sediment nicĭ chiar după maĭ mult timp.

Probă care totușĭ ar fi fost d'ajuns dacă ar fi fost citată în uvragiul nostru.

Am citat până aci un preparat chimic și două substanţe comerciale; voiŭ trece acum maĭ departe asupra preparatelor farmaceutice spre a arăta că și în această parte farmacopea noastră lasă mult de dorit și că prin urmare e departe de a forma legea după care să poată farmacistul prepara medicamentele oficinale și dacă avênd acest tratat tot suntem siliţĭ a face uz de altele străine, ar putea cu drept cuvînt atuncea, să lipsească cu totul.

Căcĭ, în adevĕr, iată ce se poate întâmpla cu prepararea după tratate străine: medicul știind că un oare-care medicament compus, elaborat după farmacopea noastră este de cutare tărie, pe când el fiind făcut după un tratat străin pentru considerantele ce voĭ avea onoarea a le expune maĭ jos să fie maĭ forte saŭ maĭ slab, dosa administrată să nu corespundă de loc așteptărilor mediculuĭ; abandonându-se ast-fel medicamente care ar fi fost folositoare bolnavuluĭ, dar care necorespunzênd moduluĭ de preparaţie, nu corespunde nicĭ în așteptările efectelor, fapt pentru care trebue să admitem că dacă observaţiile medicale asupra aceluiaș medicament diferă de multe-orĭ, uniĭ găsindu'l lipsit de orĭ-ce acţiune fisiologică, pe când alţiĭ foarte eficace de sigur că și modul de preparaţie contribue mult la aceasta.

Voiŭ cita numaĭ un singur preparat farmaceutic, pentru a arăta că de multe-orĭ farmacistul e pus în imposibilitate, cu toată voinţa ce ar avea-o de a urma după acest text.

Așa voiŭ lua *Liquoarea de Pice concentrată*, saŭ gudronul.

Iată modul de preparaţie după farmacopea noastră:

Gudron de Norvegia 100 o, apă destilată 4,000,o, carbonat de soda 10,0, acestea sunt proporţiile, după care urmează descrierea moduluĭ de procedare și în urmă conclusia: „Să aibă coloarea cafenie închisă, gust aromatic, cu apă amestecat, să producă un lichid limpede galben.“

Eĭ bine, în practica mea m'am încercat adesea să pot scoate la cale după aceste proporţiĭ, licoarea de Pice concentrată dar 'mĭ-a fost imposibil; am făcut încercărĭ împreună cu farmaciștiĭ de o practică și maĭ mare ca a mea și rezultatul a fost acelaș, căcĭ n'am putut ajunge nicĭ cu un chip a căpăta după prescripţia de maĭ sus, un lichid de culoarea cafenie închisă și clar, ci din contra un lichid turbure ca braga, ceia ce m'a făcut a'l prepara pe viitor după autorĭ străinĭ.

Cauza pentru care după farmacopea română licoarea de Pice nu ese clară, de sigur este mica cantitate de carbonat de sodă, ce se întrebuinţează și care e insuficientă pentru complecta saponificare și disolvare a resinelor și oleurilor din gudronul de Norvegia; probă de aceasta este că *Guyot*, autorul preparatuluĭ francez, atât de bine primit la noĭ, întrebuinţează pentru 20,0 Pic, 22.0. Bicarbonat de soda, adică aproape încă o dată cantitatea cât a substanţeĭ vegetale, pe când după prescripţia noastră abia a 10 a parte.

Prin proporţiile date de Guyot să ajunge în adevĕr a obţine un lichid cafeniŭ închis și clar, de sigur mult maĭ eficace ca al nostru, pentru că aci resinele trec în cea maĭ mare parte în soluţie și probă că este maĭ eficace, e că acesta e și maĭ mult prescris de medicĭ și maĭ preferat de suferinzĭ.

Iată dar că și în ceia ce privește preparatele farmaceutice, farmacopea noastră reclamă elaborarea uneĭ alte noĭ.

Precum nimica nu este perfect de la început. trebue să recunoaștem că dacă după 12 anĭ de la publicarea primeĭ farmacopeĭ, s'a simţit necesitatea pentru o nouă farmacopee, cu atât maĭ mult acum când a trecut aproape 16 anĭ de la publicarea celeĭ de a doua pentru cuvîntul că himia a făcut progrese imense în aceștĭ din urmă anĭ, și că medicamente noĭ de care face uz medicina astă-zĭ, aŭ necesitate cel puţin acelea a căror compoziţie este stabilită deja, aŭ necesitate zic, de o cercetare la admiterea lor.

Iată dar rezonul pentru care mĭ-am permis a scrie rîndurile de faţă, sperând că cuvintele mele fiind fondate pe probe, din care am citat câte-va și aci, ele își vor avea efectul care va fi elaborarea uneĭ noĭ ediţiĭ.

E de dorit însă ca o asemenea lucrare să se încredinţeze, cel puţin în ceia ce privește preparatele farmaceutice, uneĭ comisiunĭ de farmaciștĭ, singuriĭ carĭ prin zilnicele încercărĭ, pot da metodul după care prepararea să nu maĭ lase nimic de dorit; atuncĭ sunt sigur că, modul de preparare fiind exact, va corespunde cerinţelor, și nu vom maĭ fi pușĭ în neplăcuta poziţie de a lăsa preparatele începute după farmacopea noastră, pentru a reîncepe altele după tratate străine.

D. Nicolau,
licenţiat în farmacie.

INFORMAŢIUNI

Regele a sosit astă-zĭ la orele 7 dimineaţa la Predeal, unde a fost întâmpinat de miniștri și personalul oficial.

—✱—

Astă-zĭ se va ţine un consiliŭ de miniștriĭ la Sinaia.

Se va face ultimele sforţărĭ spre a nu provoca criza ministerială și reformarea cabinetuluĭ.

—✱—

Intre ceĭ ce aŭ plecat aseară în întîmpinarea Regeluĭ, este și fostul republican N. Blaremberg.

Puritanul de la Eforie s'a dus să'șĭ plece grumajiĭ și să aducă omagiĭ Shylockuluĭ încoronat.

Slŭgărnicia fără de marginĭ este caracteristica renegaţilor.

—✱—

In urma împărţireĭ ţĕreĭ în 15 circumscripţiĭ silvice, în loc de 12 cât era până acum, inspectoriĭ silvicĭ s'aŭ întrunit spre a numi personalul acestor treĭ noĭ circumscripţiĭ.

—✱—

Consiliul de miniștri a hotărît strămutarea escadronuluĭ teritorial al regimentuluĭ 6 de călărașĭ de la Focșanĭ la Brăila.

—✱—

Monitorul oficial de azĭ publică regulamentul provizoriŭ pentru primirea mărfurilor și grânelor în magaziile docurilor din porturile Galaţĭ și Brăila și pentru utilizarea basinurilor.

Pentru că este foarte important ca lumea comercială să cunoască regulamentul acesta, îl vom publica în numĕrul ce va eși mâine pentru Lunĭ.

—✱—

Ierĭ un lucrător de la fabrica de chibriturĭ, anume Mateĭ Comănescu, umblând cu o lampă, a scăpat'o și s'a ars la mâna dreaptă și la piciorul stîng.

El a fost transportat la spitalul Brâncovenesc.

—✱—

Astă-seară la Teatrul Naţional se va juca *Mignon*, operă în 4 acte de Ambrois Thomas.

Mâine, Duminică, *Martira*, dramă în cincĭ acte.

—✱—

D. Christu Alexandriu, cunoscutul farmacist care s'a distins prin produsele sale farmaceutice ce aŭ înlocuit cu succes pe cele streine, a înfiinţat o fabrică de ciocolată.

Fabrica este situată în strada Lumineĭ la Nr. 17—19.

O invitaţie a D-luĭ Alexandriu ne face cunoscut că inaugurarea fabriceĭ se va face mâine.

Distinsuluĭ farmacist și întreprinzĕtoruluĭ comerciant îĭ dorim deplin succes în această ramură nouĕ pe câmpul industrieĭ românești.

—✱—

La concursul care s'a ţinut la Conservatorul din Capitală pentru catedra de piano de la Conservatorul din Iașĭ, a reușit D-ra Sion.

—✱—

Societatea studenţilor în medicină va ţine ședinţă publică Duminică 20 Octombre.

D. G. Beldiman, student în medicină, va ţine o conferinţă despre *Anevrismele perforate ale aorteĭ*. Cu ocasia desvoltăreĭ conferinţeĭ, D. Beldiman va presenta maĭ multe piese din Institutul de Bacteorologie.

—✱—

D. doctor Babeș va da și în anul acesta premiĭ studenţilor carĭ se vor distinge la concursul pe care 'l va propune D-sa și care constă în facerea uneĭ operaţiunĭ la un cadavru. Vor fi treĭ premiĭ: unul de 100, altul de 50 și al treilea de 30 leĭ.

—✱—

In urma unor denunţărĭ că la penitenciarul Dobrovăţ se petrec multe lucrurĭ neregulate, D-nul Băleanu, directorul general al penitenciarelor, va pleca într'acolo spre a face o anchetă.

Fapte și întâmplărĭ

Sinucidere ciudată. — Lângă Winiţa, oraș din guvernămîntul Odeseĭ, un funciionar al statuluĭ, Nicolae Wișniakovski, s'a spînzurat maĭ zilele trecute de craca unuĭ copac din pădure. Dar răposatul plăcându-ĭ mult să facă politică, a voit ca și din moarte să facă un act politic.

De aceia ștreangul cu care s'a spînzurat și 'l-a făcut din șuviţe cu culorile rusești și franţuzeștĭ.

Intr'o scrisoare ce s'a găsit în buzunarul luĭ, spune că a făcut ștreangul în culorile naţionale ale celor două ţărĭ amice, ca să dea o dovadă strălucită de simpatiile sale pentru alianţa franco-rusă.

Căzut din front.—Stan Dragomir, soldat în regimentul 2 de artilerie, alaltăerĭ a căzut din front. Imediat a fost dus la spital, unde a și încetat din viaţă după două ore,

Se anchetează cazul.

Monumentul luĭ Heine. — Impărăteasa Austrieĭ este o mare admiratoare a vestituluĭ poet Heine. Acum câţĭ-va anĭ, ca să'șĭ manifeste această admiraţiune, a luat iniţiativa ridicăreĭ unuĭ monument, în memoria luĭ, pe una din pieţile Vieneĭ.

Dar Heine a fost israelit și voinţa Impărăteseĭ a făcut să se zbîrlească antisemiţiĭ. Aceștia întreprinseră o campanie în toată regula contra ridicăreĭ monumentuluĭ și Impărăteasa a trebuit să se declare invinsă.

De atuncĭ Impărăteasa a cumpărat un domeniŭ în Corfu, în Grecia, unde 'și-a clădit un palat măreţ cu faţa spre marea Mediterană.

Și ceea ce n'a putut face la Viena, s'a hotărît să facă la Corfu.

Pe o stâncă înaltă, dupe malul măreĭ, are să se ridice statua monumentuluĭ poetuluĭ eĭ mult iubit.

Monumentul e deja făcut și ajuns la Corfu. A fost executat de sculptorul dadez Asserbriei.

Statua poetuluĭ are să se uite spre mare! la spatele luĭ se va întinde un câmp întreg cu trandafirĭ de culorile și parfumurile cele maĭ variate.

Se spune că sculptorul a reușit de minune în executarea monumentuluĭ. Trăsurile seamănă perfect. Ochiĭ sunt jumătate închișĭ și lasă să-ĭ cază o lacrimă ca și cum n'ar fi băgat de seamă de poet; în mâna dreaptă ţine un creion, în cea stângă o foaie de hârtie pe care e scris un cântec de ale luĭ Heine.

Treĭ Ionĭ. — Un oare care Ion P.. lucrător tinichigiŭ de învelit case, întrebuinţat de antreprenorul Ion R..., din strada Vaneau, se amoreză de patroana sa, pe care 'și-o făcu amantă. Dar neajungîndu-ĭ numaĭ dezmerdările eĭ, 'i-a cerut și banĭ; la început 'i-a cerut sume micĭ, pe urmă maĭ marĭ. D-na R... se plictisi cu pretenţiile luĭ și'l dete afară.

Dar, tot temîndu-se de amantul concediat, găsi un alt lucrător, pe un al treilea Ion, pe Ion T... pe care'l puse să tragă o bătae fostuluĭ eĭ favorit. Ion P... a fost bătut așa de bine, că sigur că are să 'șĭ piarză ochiul drept.

D-na R... n'a căutat să ascundă relaţiile pe care le avusese cu Ion P... și a mărturisit că orĭ de câte orĭ voia să iasă de câte un purgativ energica bărbatuluĭ sĕŭ, ca să'l facă să stea acasă.

ERNEST DAUDET

RIVALI

In 1870, în societatea parisiană era o văduvá tînĕră, nespus de bogată și așa de frumoasă că la soare te puteaĭ uita iar la dênsa ba, cum zice povestea. Dacă voiţĭ, vom zice că pe vĕduva aceasta o chema D-na Renée.

Liberă, fără copiĭ, iute mîngâiată de moartea unuĭ bărbat cu care se cununase nu din amor, era curtată de maĭ bine de cât o duzină de căutătorĭ de zestre. La pădurea Bulonii, la teatru, la bal, în orĭ ce loc o întâlneaĭ—dupĕ doĭ anĭ de cel maĭ strașnic doliu—cu o escortă de adoratorĭ, pe carĭ ea 'ĭ ţinea însă la distanţă, maĭ puţin preocupată fiind ca să 'ĭ descurajeze de cât ca să justifice reputaţia eĭ de femee nepăcătuitoare.

Intre ceĭ maĭ declaraţĭ curtezanĭ era un tînĕr ofiţer de husarĭ, căpitanul Didier, fiŭ unic al unuĭ bancher din Paris, care, dintre toţĭ rivaliĭ, avea îndoitul avantaj că era legat, încă din copilărie, cu D-na Renée, care prin urmare cunoștea meritele luĭ și era asigurat în viitor de o avere cel puţin egală cu a eĭ, ceea ce făcea să nu 'ĭ fie bănuită desinteresarea luĭ. Seducător, avênd o fire deschisă, veselă, bine făcut, el mergea în fruntea tutulor curtezanilor.

Intr'o zi însă situaţia asta se schimbă și din vina luĭ se schimbă. Iĭ veni în gând se prezinte pretineĭ sale pe un camarad de regiment, prea frumos gentilom, căpitanul Elie, tînĕr ca și dînsul, bogat ca și dênsul, un tip frumos de pasionat tăcut și posomorît, unu din aceĭ cuceritorĭ de inimĭ după carĭ se 'nebunesc femeile.

Subt o înfăcișare rece, el ascundea un suflet învăpăiat și ajunse pentru Didier un rival cu atât maĭ de temut fiind-că acesta din urmă nu se temuse de nimic. Când băgă de seamă pericolul pe care și 'l crease singur, era prea târziŭ ca să 'l maĭ înlăture. Acum nu putu de cât să constate că eraŭ doĭ în faţa uneĭ cetăţĭ, cu aceleașĭ șanse de a o lua.

„Doĭ cucoșĭ trăiaŭ în pace, veni însă „o găină și cucoșiĭ se luară la bătae.“ Istoria asta 'ĭ veche ca și lumea. Insă începu iar.

Asta fuse într'o seară la D-na Renée.

Cam beată de omagiile acestor doĭ bărbaţĭ pe care ea 'ĭ deosebise definitiv între toţĭ, tînĕra femee zise, zîmbind:

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÉRE

(13)

Buchetul Ucigaș

PARTEA I-a

Măritișul Cristineĭ

IX

— Drace! scumpe conte... Aĭ putea zice: o să ne placă! zise baroneasa.

Montalais se roși.

— Așa e, m'am înșelat! zise contele.

— Ascultă-mĕ, zise prezidenta, să hotărîm un lucru.... Eŭ am să'ţĭ prezint acum pe protejata mea, fără să'ĭ spun că am vorbit ceva despre dînsa, aĭ s'o vezĭ la mine, aĭ să 'ĭ vorbeștĭ, aĭ s'o studiezĭ, și peurmă dacă 'ţĭ va plăcea, o veĭ lua.

— Crezĭ că e nevoe de astfel de preliminare? Eŭ unu sînt aproape hotarît dupe acum.

— Uiţĭ însă că maĭ întîĭ trebue să'ĭ placă și conteseĭ și feteĭ d-tale, scumpe conte... zise baroana rîzênd.

Prezidenta zîmbea.

— Du'te și o adu 'ncoace, nebunateco, maĭ bine de cât să vorbeștĭ așa... Du'te te rog.

Peste cincĭ minute, Enric de Montalais se înclina înaintea Christineĭ Howard.

Pe subt genele'ĭ lăsate în jos, tînĕra văduvă îĭ aruncă o privire pătrunzĕtoare.

X

Ceasul pe care trebuia să'l petreacă Montalais la balul răniţilor pe uscat și pe mare trecuse de mult.

Contele sta tot cu Christina.

Chemate fiind de datoriile lor de organizătoare, prezidenta și baroneasa lăsaseră pe contele vorbind cu tînĕra văduvă.

— Te maĭ vĕd astă seară? întrebase prezidenta pe Montalais.

— Nu cred, doamnă. Am venit să staŭ numaĭ un ceas în balul d-v. și vreaŭ să plec îndată, fiind-că am făgăduit neveste care 'ĭ bolnavă, știĭ, că mĕ întorc de vreme.

— Dacă 'ĭ așa, la revedere, scumpe conte. Indată ce veĭ hotărî ceva în afacerea de care am vorbit adineaorĭ, nu aĭ decât să 'mĭ facĭ un mic semn, nu 'ĭ așa?

Rĕmâind singur cu Christina Howard, Montalais o întrebă cu multă afecţiune, îĭ ceru să 'ĭ povestească istoria eĭ, ca și cum nu auzise istoria asta cu câte va minute maĭ nainte.

Ea vorbea, cu glasul eĭ domol.

Ișĭ spunea romanţul sĕŭ dureros.

Din când în când i se îngroșa glasul, timbrul curat al voceĭ sale se zdrobea, o lacrimă frigea coada ochilor sĕĭ....

Cu un gest Christina o făcea să piară, însă prea târziŭ.

Enric ședea în faţa eĭ, îĭ sorbea vorbele și se uita cu foc la dînsa.

Ișĭ simţia inima plină de milă și într'un avînt mare... de milă gîndea el, Enric se hotărî să asigure viitorul Christineĭ Howard...

Suferise așa de mult, plânsese așa de mult... Viaţa fusese o povară așa de grea pentru umeriĭ eĭ plăpînzĭ.

Ș'apoĭ.... la dînsa totul era farmec.... Sta așa de modest.... cu ochiĭ în jos.... cu mâinile încrucișate pe genuchĭ... cu capul într'o atitudine plină de melancolie, de graţie.

— Fiĭ cu credinţă, mistress, zicea contele; presimţ că nenorocirile d-tale s'apropie de sfîrșit și că însfîrșit existenţa îţĭ va zîmbi.

Christina da din cap.... și parfumul care ieșa din toată persoana eĭ intra în nările conteluĭ, tulburat din ce în ce maĭ mult.

— Nu maĭ cred în nimic, zicea tînĕra femee... în nimic alt decât în lacrimĭ... Nu am ce să sper altceva decât suferinţe noĭ... Sînt singură, sînt tristă... și lumea e așa de mare!

El se silea să protesteze, cu tot focul simpatieĭ luĭ.

Insă ea 'l întrerupea cu un gest.

— D-ta eștĭ bun, domnule, simţ, și bunătatea d-tale te face să 'mĭ spuĭ lucrurĭ mîngâioase...

Vaĭ! nu maĭ pot.... am uzat tot, vezĭ d-ta și am rĕmas fără puterĭ.

Știŭ ce destin o să am, destinul uneĭ biete institutoare, o plătită, mult maĭ puţin decât stĕpîniĭ carĭ mĕ vor plăti și mĕ vor trata cu mîndrie, ceva maĭ mult decât slugile, care aŭ să fie supĕrate pe mine că sînt maĭ mare de cât ele.

Nu'mĭ plac și nicĭ nu'mĭ aŭ plăcut nicĭ odată baniĭ, cu toate acestea sînt ceasurĭ când pizmuesc pe bogaţĭ, deși sînt obișnuită cu sărăcia.

— Iţĭ spun încă o dată că trebue să aĭ încredere, zise Montalais... Aĭ să vezĭ.... curînd.... să mĕ crezĭ.

Drept rĕspuns, Christina 'ĭ întinse mâna eĭ goală.

El o luá într'ale sale și o strânse.

Era tîrziŭ... aproape 2 ore.

— Eștĭ singură, doamnă?

— Negreșit....

— O să plecĭ curînd?

— Da, numaĭ de cât.... Doamne! ce bine aș fi făcut ca să nu viŭ la balul ésta, sá fi stat maĭ bine lângă sobă!

— Iţĭ pare rĕŭ că aĭ venit?

— Mĕ iartă, domnule, vĕd că mĕ explic rĕŭ.

Dar dacă n'aș fi venit, dacă n'aș fi întîlnit pe nimenĭ, nimenĭ nu ar fi deschis pentru mine ușa speranţeĭ, și... ce folosește să 'șĭ creeze cineva iluziunĭ?...

— O! eștĭ nedreaptă cu destinul, doamnă! zise Montalais; să crezĭ că nu fără scop m'a pus ea în drumul d-tale...

Christina oftă.

— Aș voi așa de mult, însă nu cutez să cred în nimic acum... O noă decepţie mi-ar fi foarte crudă, maĭ cu seamă dacă 'mĭ ar veni din partea d-tale...

— Eŭ fac tot dauna ce făgăduesc, zise contele serios....

Astăseară te am vĕzut, am cerut să te cunosc... nenorocirile d-tale m'aŭ atins și numaĭ decât îmĭ aĭ inspirat un interes foarte viŭ.

O femee cu educaţia d-tale, cu spiritul d-tale.... frumoasă precum eștĭ, nu trebue să fie osîndită la poziţia ingrată de guvernantă.

(Va urma)

— Siliţi-vě să vě înţelegeţĭ, Domnilor. De vreme ce eŭ nu pot să mě cunun cu amîndoĭ de odată, unul din Dv. să se retragă şi să mě scape pe mine de încurcătura de a alege.

Serioasă orĭ nu, vorba asta provocătoare care constituia un angajament către unu dintr'înşiĭ, avu efecte neaşteptate şi grozave. Didier, care până acum se crezuse preferatul, înţelese din vorba aceasta că are un rival şi Elie înţelese că treburile luĭ mergeaŭ maĭ bine de cât ar fi putut cuteza să spere.

Violenţa sentimentelor lor reciproce izbucni îndată ce se găsiră singurĭ.

— Va să zică 'ĭ spuseseşĭ că o iubeştĭ? întrebă Didier.

— Nu era dreptul meŭ? Puteam eŭ să ghicesc că şi tu eştĭ amorezat de ea? Pentru ce nu 'mĭ aĭ spus?

— Acum că ştiĭ, trebue să te retragĭ.

— Să mě retrag! E prea târziŭ. Sunt amorezat, aşa de amorezat în cât aş omorî pe orĭ-cine ar cuteza să 'mĭ o dispute.

— Chiar pe acela pe care l'ar alege ea?

— Maĭ cu seamă pe acela.

— Serios vorbeştĭ?

— Uite-te la mine, Didier; am eŭ aerul că glumesc?

— Va să zică unu din noĭ doĭ este de prisos?

— Mi se pare.

Peste câte-va minute se hotărî duelul între aceştĭ doĭ oamenĭ carĭ până aci trăiseră frăţeşte şi chiar a doua zi îşĭ aleseră martoriĭ.

Insă, chiar în ziua aceea—era în Iulie—veniră în Paris ştirĭ rele din Germania, martoriĭ n'apucaseră încă să se întîlnească că rezbelul era şi declarat şi regimentul din care făceaŭ parte ceĭ doĭ rivalĭ fu trimis la hotar.

Maĭ 'nainte d'a pleca, fie-care din eĭ solicită de la D-na Renée favoarea uneĭ întîlnirĭ. Ea le-o acordă, însă într'aceiaşĭ seară şi într'acelaş ceas. Ea aflase de cearta lor. Era desnădăjduită.

Când veniră, ea le imputâ că nu se gândiseră, eĭ carĭ pretindeaŭ c'o iubesc, la vecînica mustrare de cuget ce i-ar fi căşunat în viaţa eĭ rezultatul unuĭ duel ucigaş de care lumea ar fi făcut'o rĕspunzătoare.

Pe urmă le petrinse ca să se lase amîndoĭ de orĭ ce plan de a se omorî unu pe altul.

Şi fiind-că eĭ se codeaŭ, D-na Renée le zise:

— Nu ştiŭ dacă o să mě maĭ mărit vre-o dată; nu ştiŭ dacă o să mě mărit cu unu dintre Dv., tot ce ştiŭ însă este că nu mě voiŭ mărita nicĭ o dată cu acela care ar veni la mine stropit de sângele prietenuluĭ sĕŭ.

— Remâne lucru amânat, zise Elie luĭ Didier după ce plecară de la D-na Renée.

— Vom sfîrşi când veĭ voi, rĕspunse Didier.

Şi atâta fuse în ziua aceia.

Şase sĕptămânĭ maĭ târziŭ, în ziua de 1 Septembrie, ceĭ doĭ ofiţerĭ carĭ făcuseră campanie împreună, de la începutul resbeluluĭ, fără să'şĭ pomenească ceva despre lucrul care'ĭ despărţea, se găseaŭ amestecaţĭ în afacerea de la Sedan. Ceasul era tragic şi acţiunea se făcea din ce în ce maĭ sîngeroasă.

La sudul păddureĭ Garenne, într'un spaţiŭ relativ restrâns, bătut de focurile bateriilor germane stabilite pe înălţimĭ înpădurite, diviziunea Liebert disputa pas cu pas terenul. Cavaleria generaluluĭ Marguerite fu însărcinată să se ducă în ajutorul luĭ. Eraŭ acolo noě regimente, husarĭ, vînătorĭ şi lăncerĭ. S'aşezară pentru o şarjă. Când să pornească, Marguerite fu rănit. Generalul Gallifet luă comandamentul în locul luĭ şi soldaţiĭ porniră. Elie şi Didier eraŭ în linia dintâĭ, în fruntea oamenilor lor.

Chiar de la paşiĭ dintâĭ, linia asta fu respinsă spre coaste de artileria vrăjmaşuluĭ şi de focurile infanterieĭ potată în tiraliorĭ. Insă aşa de iute era avîntul, în cât o parte din cavaleriĭ francezĭ trecu prin armata germană ca un uragan şi nu se opri de cât la defileul de la Saint Albert, unde li se puseră în cale fără veste alte batalioane.

Fu un moment de măcel groaznic.

Când putură ceĭ doĭ ofiţerĭ să se cunoască unu pe altul, eraŭ în fundul uneĭ prăpăstiĭ, în mijlocul morţilor şi răniţilor, avênd d'asupra lor o ploae de gloanţe şi de mitraliĭ carĭ culcaŭ pe soldaţiĭ francezĭ.

Didier avusese calul omorît sub dînsul. Chiar el era contuzionat. Se sculă însă şi se rezimă de o stâncă.

— Eştĭ rănit? zise Elie, sărind jos de pe cal şi alergând la dînsul.

El rĕspunse că nu e rănit. Se uitară atuncĭ împrejurul lor şi constatară iute că nu puteaŭ ieşi din gaura asta altfel de cât prizonierĭ saŭ morţĭ.

— Suntem... pierduţĭ, murmură Didier cu un accent de nepăsare.

Atuncĭ Elie îl vĕzu că se pune jos, că bagă mâna sub uniformă în locul inimeĭ, scoate o scrisoare deschisă, o desface, o citeşte şi pe urmă o sărută cu foc.

Elie, pişcat, făcu un pas spre dînsul, puse mâna pe umĕrul camaraduluĭ sĕŭ zicênd:

— Va să zică ţi-a scris?

— Pentru-ce nu'mĭ ar scri? N'am copilărit împreună?

Elie, întunecat de felul luĭ, se întunecă acum şi maĭ tare. Foarte rece în aparenţă, cu sufletul chinuit şi turbat, zise cu ironie:

— Ce'ţĭ spune ea? Negreşit că'ţĭ spune că pe tine te alege de bărbat... Negreşit că te sfătueşte să nu'mĭ spuĭ mie!

— Eştĭ nebun, zise Didier, mototolind hârtia.

— Jură'mĭ dar pe onoare că mě înşel... Vezĭ, nu cutezĭ... Eŭ trăiam plin de încredere şi voĭ vě înţeleseserăţĭ ca să mě înşelaţĭ... Aide, să sfîrşim o dată; pune mâna pe sabie.

— Un duel! Dar n'a spus ea că nu se va mărita nicĭ-odată cu acela dintre noĭ care va omorî pe celalt?

— Acela dintre noĭ care va remâne viŭ va putea să nu'ĭ spue adevĕrul şi să zică că un glonţ vrăjmaş a omorît pe celalt. In gardă!... haide! unu din noĭ nu trebue să iasă viŭ d'aci.

— Nu vezĭ că nicĭ tu nicĭ eŭ n'o să ieşim d'aicĭ?

— Cine ştie? Tu eştĭ aşa de norocos!... Da saŭ nu, vreĭ să te aperĭ?

— Va să zică tu voeştĭ! zise Didier sărind în sus.

Incrucişară fierul. Insă, de o dată, d'asupra lor isbucni un uet de jale şi de furie. Subt o ploae de proiectile, un pluton de cavalerie se rostogoli în prăpastie. Elie, atins de furtuna asta omenească, căzu fără cunoştinţă pe un morman de cadavre; pe când un glonţ, lovind pe Didier în frunte, îl culcă mort lângă rivalul sĕŭ.

. . . .

Elie a trăit. S'a cununat cu Doamna Renée. Deşi iubea pe mortul, nu cuteză însă să nu se dea viteazuluĭ soldat care o iubea şi căruia avusese uşurinţa să'ĭ încurajeze speranţele.

Insă nu putu uita pe Didier. Maĭ cu seamă din ziua când bărbatul sĕŭ făcu prostia ca să'ĭ spue în ce împrejurărĭ murise Didier. D-na Renée l'a plâns pe mort şi urăşte pe omul al căruĭ nume îl poartă, îl urăşte ca şi cum el ar fi adevĕratul ucigaş.

Intenţiunea nu'ĭ tot una ca şi fapta?

Spartali.

TELEGRAME

BRUXELLES, 18 Octombre. — Negociările pentru tractatul de comerţ austro-belgian, zice *Gazeta*, sunt foarte înaintate; noul tractat va fi semnat probabil luna viitoare, în acelaş timp cu tractatul cu Germania.

PARIS, 18 Octombre.—Senatul a adoptat taxa de 25 francĭ pentru cărnurile de porc sărate în loc de 20 de francĭ votaţĭ de Cameră.

ULTIME INFORMAŢII

D. N. Ceaur-Aslan, deputatul colegiuluĭ II de Iaşĭ, ne-a autorizat să declarăm în modul cel maĭ formal, că se retrage cu desgust din cohorta de şarlatanĭ politicĭ, numită liga-Langa, căreia dintr'o întâmplare nenorocită i-a dat un moment ascultare şi care a făcut ca şi D-sa să sufere de pe urma turpitudinelor unora din membriĭ eĭ principalĭ.

—✻—

In primele zile ale luneĭ Noembre, înaintea deschidereĭ corpurilor legiuitoare, D. N. Ceaur-Aslan, deputatul Colegiuluĭ II de Iaşĭ, va ţine o întrunire publică în localul circuluĭ Sidoli din Iaşĭ, privitoare la chestiunea ovreiască.

D. Aslan va convoca la această întrunire maĭ ales pe ovreiĭ tinerĭ, indigenĭ, pentru ca, cu ajutorul lor, să caute soluţia cea maĭ practică a chestiuneĭ ovreeştĭ.

De astă dată, D. Aslan a apucat pe o cale maĭ dreaptă şi noĭ credem că numaĭ ovreiĭ băştinaşĭ vor dezlega arzătoarea chestiune a izraeliţilor în România.

—✻—

Corespondentul nostru ieşan, vorbind de bătaia în armată, relata un fapt, pe care, cu mirare, îl atribuia locotenentuluĭ Tĕutu.

Mirarea corespondentuluĭ nostru a fost foarte întemeiată, căcĭ D. locotenent Tĕutu e incapabil de faptul ce i s'a imputat şi nicĭ n'a gândit să bată pe vr'un soldat.

Inregistrăm cu plăcere această rectificare.

—✻—

Am vorbit, în unul din numerile noastre trecute, despre asasinarea a doĭ bĕtrânĭ lipovenĭ din suburbia Pĕcurarĭ, din Iaşĭ.

Asasiniĭ aŭ fost descoperiţĭ. Eĭ sunt: Filiminoff, lipovan, un soldat şi un hoţ de la Miroslava, anume Talpăŭ.

Vom da mâine detaliĭ asupra acesteĭ crime şi asupra moduluĭ cum asasiniĭ aŭ fost descoperiţĭ.

—✻—

Din cauza viscoluluĭ de astă noapte trenul accelerat din Burdujenĭ a sosit cu o întîrziere de o oră şi 35 minute.

Trenul accelerat din Vasluĭ împreună cu trenul din Galaţĭ aŭ sosit cu o întârziere de 55 minute.

Posta din strĕinătate nu soseşte astăzĭ.

Trenul accelerat din Vêrciorova a sosit cu o întârziere de 26 minute.

Posta din Constanţa n'a sosit din cauza furtuneĭ prea marĭ, s'a pierdut coincidenţa în gara Feteştĭ.

Trenul pentru Călăraşĭ n'a plecat astăzĭ fiind linia închisă la Mogoşoaia din cauza zăpezeĭ.

—✻—

Pe când la Bucureştĭ ningea şi viscolea în toată Moldova vremea era frumoasă.

Afară de o rĕcoare foarte esplicabilă acuma, în toată Moldova domneşte şi astă-zĭ o secetă grozavă.

Ierĭ, Vinerĭ, cerul era înorat, şi spre seară a început să ningă.

—✻—

Asupra concursuluĭ de la Galaţĭ ziarul local cu acelaşĭ nume scrie următoarele:

Cele 15 D-şoare care aŭ remas a face concursul oral, în urma întârziereĭ concursuluĭ cu 10 zile din cauza D-luĭ Plăvănescu, se află în marĭ suferinţe pe la hotelurĭ cu mamele şi rudele lor. Cea maĭ mare parte, neputêndu'şĭ închipui că se vor petrece lucrurĭ, ca cele provocate de numitul revizor, aŭ venit în haine de vară. Frigul a început şi — ele sunt expuse a se bolnăvi.

Pe de altă parte ministerul a trimis comisiuneĭ o telegramă prin care somează pe membriĭ juriuluĭ a termina concursul, căcĭ altfel vor fi daţĭ în judecată.

Nu ştim ce se va face, dar constatăm că un scandal maĭ mare ca acesta nu s'a maĭ pomenit.

—✻—

Operaţiunile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 17 Oct. 1891.

Grâŭ de 56 libre 12.90, grâŭ de 57 jum. libre 13.80; orz de 43 ¾ libre 7.65, orz de 43 libre 7.65; porumb noŭ de 59 libre 9.40, por. noŭ suta kilo 12.20; secară de 52 libre 12.55.

Cerealele sosite pe apă: Grâŭ h. 6400. Pe uscat: 4200 hect. Porumb 6000 hect.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

București Iași, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9.04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureștĭ 9.35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1.46 dim., din Focșanĭ 2.43 dim., din Mărășeștĭ 3 26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,18 dim., din Pașcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

București-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 noaptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

București-Vêrciorova, direct accelerat. —Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11.27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim.. din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4 02 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

București-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3.57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

București-Piteștĭ, direct persoane— Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

București-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m. sosește Galațĭ 6.35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

București-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

București-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

București-Călărașĭ, Fetestĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI:

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI